

FULL

D'INFORMACIÓ I ORIENTACIÓ OBRERA

Calella, Maig 1971Número 18

UN ACCIDENT

El dia 7 d'aquest mes ha mort electrocutada una noia de 14 anys que treballava en una petita empresa de Calella.

Un altre accident laboral, dels molts que es produeixen al nostre país, ha tallat de sobte la vida d'un ésser humà que començava tot just a donar els primers passos.

A la injustícia que representa, que a una edat en què encara s'hauria d'amar al col·legi, s'hagi ja de treballar una llarga jornada per guanyar-se magrement el pa, s'hi uneix el dolor d'una mort brusca, brutal.

No és un problema aïllat, és desgraciadament un problema molt generalitzat.

De qui és la culpa? Qui és el responsable?

És difícil, en aquest cas concret, senyalar una causa única, un únic responsable. És pot sí situar i conèixer l'origen del mal.

Al parlar d'aquest accident hi hem opinions molt generals que la F.E.C.S.A. (Forces Elèctriques de Catalunya) en té una gran responsabilitat, al canviar el voltatge de la corrent elèctrica a 380 volts, sense haver adequat unes instal·lacions necessàries, en l'afany només d'estalviar una quantitat de diners.

Pot haver part de raó en aquestes opinions, com hi haurà part de raó en una altra opinió que acusa els inspectors de l'Estat de no vetllar perquè les instal·lacions industrials estiguin en condicions de seguretat, com és llur obligació de vetllar.

No voldríem, però, deixar de can-

tó altres consideracions que nosaltres creiem dignes a analitzar a l'hora de fer un judici sobre aquest cas.

Les dificultats que té el petit empresari en el seu desenrotllament (impostos elevats, mercats, dependència dels monopolis capitalistes, etc.) els vol subsanar mitjançant l'exploatació més acusada de l'obrer. Treballadors sense assegurar (és diu que aquesta noia no ho era), instal·lacions sense un mínim de seguretat, obligar els obrers a fer 10, 12 i més hores, no pagar ni tan sols els drets legals o les hores extres al seu preu, etc.

O sigui que una mentalitat capitalista, una ambició de guanyar diners, fa que es deixin de cantó les més elementals normes de moralitat humana i social, en perjudici dels treballadors que són les víctimes d'una estructura social, econòmica i política antihumana.

La CNS, que és a la pràctica un instrument anti-obrer al servei del capital, és complice directe d'aquesta situació, permetent que l'arbitrarietat i l'abús siguin normes diàries que afecten els treballadors.

I en aquest sentit ens preguntem, quin desenllaç final tindrà aquest cas jurídicament? Com es saldarà definitivament? Es pagaran les indemnitzacions necessàries? Servirà per a fer recapacitar els uns, i prendre mesures els altres? Esperem les respostes.

FULL ha senyalat uns motius de reflexió per als obrers i per a molts de petits empresaris que són, o poden ser, honestos, humans.

Si el petit empresari té cap reme-

continua

mes, que s'uneixi contra el veritable responsable dels matèixos, però que no busqui solucionar-los a esquemes dels obrers, imposant-los unes condicions inhumanes de treball.

Al començament hem dit que ens era difícil establir un únic culpable. Potser al finalitzar aquest article ha quedat més clar.

Tots estem sota una mateixa situació, tots patim un mateix règim, però l'únic que és qui paga sempre les conseqüències.

Aquesta vegada, una noia de 14 anys, obrera, ha mort.

HEM D'ANAR A VOTAR ?

Definitivament tindrem "Eleccions Sindicals".

En el Nº 15 del mes de març aquest butlletí ja va donar la informació i les orientacions més precises. No obstant, considerem oportú d'insistir i concretar bé la nostra posició.

No és un secret per a ningú que FULL s'oposa rotundament al Sindicalisme Vertical, Nacional o com se'l vulgui anomenar.

Cap obrer, amb un mínim de consciència de classe, pot admetre, bonament, que se'l privi d'un autèntic sindicat. És a dir, d'un sindicat estrictament obrer, amb tots els càrrecs elegits de baix a dalt i totalment independent de l'Estat.

Ja hem sonyalat, repetidament, que la CNS no és res més que un instrument feixista imposat als treballadors per Franco a fi de controlar-nos i supeditar-nos als interessos capitalistes. La seva mateixa constitució determina, forçosament, que els seus jerarques no siguin ni puguin ésser res més que uns buròcrates estatals. És obvi, també, que no es pot aspirar a canviar cap de les premisses de la CNS, ja que els càrrecs sindicals depenen, en darrer terme, del Delegat Provincial i del President de l'Organització (és a dir, del Ministre) i que, per tant, els Enllaços que nosaltres elegirem, per majoritàriament que ho siguin, no tindran mai una veritable representativitat: sempre es veuran legalment sotmesos als ordenaments jeràrquics.

Resumint: Si se'ns crida a votar és, només, per utilitzar-los en un nou escarni de la democràcia i del sindicalisme.

Però, el que nosaltres, obrers, no podem fer, precisament per representar un nou atac als nostres drets i als nostres interessos, és prendre'ns les eleccions amb indiferència o folklòricament. No perquè siguin una farsa podem anar a votar uns individus que d'antuvi sabem que no tenen cap disposició per "fer-se mal veure". No podem anar a donar la nostra aprovació a una gent que per quatre diners, un sopar a Barcelona o un viatge a Madrid estan disposats a ballar als acords de la patronal. No. No podem, amb les nostres paperetes, recolzar les ambicions personals d'uns tipus sense escrúpols disposats a vendre's els companys. Tot el contrari, és precis que ens movilitzem perquè, en lloc dels impostors habituals o de torn, surtin elegits els més conscients, íntegres i combatius de tots nosaltres.

Entenem-nos bé. No és que considerem que es pugui fer gran cosa a través del burocratisme verticalista ni tampoc des d'un Jurat d'Empresa, però sí que els càrrecs donen més força dins l'empresa i són un suport legal útil per a resotar certes reivindicacions. I, sobre tot, i per múltiples raons, sempre és preferible que siguin ocupats pels companys més honestos que per obrers enemics de la seva mateixa classe.

FULL fa un doble cridament en aquestes Eleccions Sindicals: Voteu si teniu companys que us puguin representar a tot i a per tot, utilitzant tots els medis legals com són reunions i assemblees dins la fàbrica; però no voteu si no teniu uns candidats representatius.